

President Boyd K. Packer
president för de tolv apostlarnas kворum

Vägleda av den Helige Anden

Var och en av oss kan vägledas av uppenbarelsens ande och genom den Helige Andens gåva.

Det har gått 400 år sedan King James Bible publicerades med viktiga bidrag från William Tyndale, en stor hjälte i mina ögon.

Prästerskapet ville inte att bibeln skulle ges ut på engelska. De jagade Tyndale från plats till plats. Han sade till dem: "Om Gud bevarar mitt liv ska jag innan många år ha gått se till att pojken bakom plogen känner Bibeln bättre än ni."¹

Tyndale förråddes och stängdes in i ett mörkt och iskallt fängelse i Bryssel i över ett år. Hans kläder hängde i trasor. Han bad fångvaktarna om att få sin rock och mössa och ett stearinljus med orden: "Det är verkligen mödosamt att sitta ensam i mörkret."² Men allt detta förnekades honom. Till sist hämtades han från fängelset och inför en stor skara människor blev han strypt och bränd på bål. Men William Tyndales arbete och martyrdöd var inte förgäves.

Tack vare att sista dagars heliga barn tidigt börjar lära känna de heliga skrifterna, uppfyller de i viss mån profetian som uttalades för fyra århundraden sedan av William Tyndale.

Våra skrifter idag består av Bibeln, Mormons bok: Ännu ett Jesu Kristi

testamente, Den kostbara pärlan och Läran och förbunden.

På grund av Mormons bok kallas vi ofta för mormonkyrkan, en benämning vi inte motsätter oss, men som inte är korrekt.

I Mormons bok visade sig Herren åter för nephiterna när de bad till Fadern i hans namn. Och Herren sade:

"Vad vill ni att jag skall ge er?"

Och de sade till honom: Herre, vi vill att du talar om för oss det namn varmed vi skall kalla denna kyrka, ty det förekommer ordstrider bland folket om detta.

Och Herren sade ... Hur kommer det sig att folket knotar och tvistar om detta?

Har de inte läst skrifterna, vilka säger att ni måste ta på er Kristi namn ...? Ty vid det namnet skall ni bli kallade på den yttersta dagen ...

Vad ni än gör skall ni därför göra i mitt namn. Därför skall ni kalla kyrkan efter mitt namn, och ni skall åkalla Fadern i mitt namn så att han välsignar kyrkan för min skull.

Och hur kan det vara min kyrka om den inte kallas efter mitt namn? Ty om en kyrka kallas efter Moses namn, så är det Moses kyrka. Och om den

kallas efter en människas namn, så är det en människas kyrka. Men om den kallas efter mitt namn så är det min kyrka, om så är att de är byggda på mitt evangelium."³

I lydnad mot en uppenbarelse kallar vi oss Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga hellre än mormonkyrkan. Det är en sak för andra att tala om kyrkan som mormonkyrkan, eller att kalla oss för mormoner, men det är en helt annan sak för oss att göra det.

Första presidentskapet har sagt:

"Det [är] allt viktigare att kyrkans uppenbarade namn, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga (L&F 115:4), används i vårt ansvar att förkunna Frälsarens namn över hela världen. Därför önskar vi att kyrkans fullständiga namn används i största möjliga utsträckning ...

Vi föreslår att kyrkans medlemmar omnämns som 'medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga'. Som förkortat uttryck föredras 'sista dagars heliga'.⁴

"[Sista dagars heliga] talar om Kristus, vi gläds i Kristus, vi predikar om Kristus, vi profeterar om Kristus, och vi skriver i enlighet med våra profetior så att våra barn skall kunna veta till vilken källa de kan se för att få förlåtelse för sina synder."⁵

Världen kallar oss vad den vill, men i vårt tal bör vi alltid komma ihåg att vi tillhör *Jesu Kristi* kyrka.

Somliga påstår att vi inte är kristna. Antingen känner de oss inte alls eller också handlar det om ett missförstånd.

I kyrkan utförs varje förrättning genom Jesu Kristi myndighet och i hans namn.⁶ Vi har samma organisation som den ursprungliga kyrkan hade med apostlar och profeter.⁷

Fordom kallade och ordinerade Herren tolv apostlar. Han förråddes och korsfästes. Efter sin uppståndelse

undervisade Frälsaren sina lärjungar i 40 dagar, och därefter togs han upp till himlen.⁸

Men något saknades. Några dagar senare hade de tolv samlats i ett hus och ”plötsligt [kom] från himlen ett dån, som när en våldsam storm drar fram, och det fyllde hela huset där de satt ... Tungor som av eld ... satte sig på var och en av dem. Och de uppfylldes alla av den helige Ande.”⁹ Hans apostlar hade nu blivit bemyndigade. De förstod att myndigheten de fått av Frälsaren och den Helige Andens gåva var väsentliga för att upprätta hans kyrka. De befalldes

att döpa och förläna den Helige Andens gåva.¹⁰

Med tiden försvann apostlarna och prästadömet de bar. Myndigheten och makten att administrera behövde återställas. Under många sekel såg människan fram emot återställelsen av Herrens kyrkas myndighet och organisation.

År 1829 återställdes prästadömet till Joseph Smith och Oliver Cowdery av Johannes Döparen och apostlarna Petrus, Jakob och Johannes. Idag ordineras värdiga manliga medlemmar i kyrkan till prästadömet. Denna myndighet och den medföljande Helige

Andens gåva som förlänas alla kyrkans medlemmar efter dopet, skiljer oss från andra kyrkor.

En tidig uppenbarelse anger att ”var och en skall kunna tala i Herren Guds, ja, i världens Frälsares namn”.¹¹ Arbetet i kyrkan idag utförs av helt vanliga män och kvinnor som kallats och understötts till att presidera, undervisa och administrera. Det är genom uppenbarelsens makt och den Helige Andens gåva som de som kallats får veta Herrens vilja. Andra kanske inte accepterar sådana ting som profetia, uppenbarelse och den Helige Andens gåva, men om de överhuvudtaget ska kunna förstå oss måste de förstå att vi accepterar dem.

Herren uppenbarade hälsoregler, Visdomsordet, för Joseph Smith långt innan världen kände till farorna. Alla undervisas att undvika te, kaffe, alkohol, tobak och naturligtvis olika sorters droger och vanebildande preparat, som våra ungdomar ständigt ser. De som lyder den här uppenbarelsen lovas att de ska få ”hälsa i naveln och märg i benen.

Och skall finna visdom och stora skatter av kunskap, ja, fördolda skatter, och skall springa och inte bli trötta och skall gå och inte bli matta.”¹²

I en annan uppenbarelse kräver Guds moralnormer att den heliga fortplantningsförmågan ska skyddas och endast användas mellan man och kvinna, vigda som man och hustru.¹³ Att missbruka denna heliga förmåga överträffas i allvar endast av att utgjuta oskyldigt blod och förneka den Helige Anden.¹⁴ Om någon överträder lagen visar oss omvändelsens lära hur följderna av en sådan överträdelse kan suddas ut.

Alla prövas. Vi kanske tycker det är orättvist att väljas ut och underkastas en viss frestelse, men det är det som är det jordiska livets ändamål — vi är här

för att prövas. Och svaret är detsamma för alla: Vi måste, och vi kan, motstå alla slags frestelser.

”Den stora lycksalighetsplanen”¹⁵ är inriktad på familjelivet. Mannen är hemmets överhuvud och hustrun är hemmets hjärta. Och äktenskapet är ett jämbördigt kompanjonskap. En sista dagars helig man är en ansvarsfull familjeman, trofast i evangeliet. Han är en omtänksam och hängiven make och far. Han vördar kvinnligheten. Hustrun stöder sin make. Båda föräldrarna vårdar sig om sina barns andliga tillväxt.

Sista dagars heliga undervisas att älska varandra och att uppriktigt förlåta oförrätter.

Mitt liv förändrades av en helgonlik patriark. Han gifte sig med sin käreasta. De var djupt förälskade och snart väntade hon deras första barn.

Kvällen då barnet föddes uppstod det komplikationer. Det fanns bara en läkare och han befann sig ute på landsbygden på sjukbesök. Efter många timmars förlossningsarbete

blev den blivande moderns tillstånd kritiskt. Slutligen kom doktorn. Han arbetade snabbt i nödsituationen och snart hade barnet fötts och krisen verkade vara över. Men några dagar senare dog den unga modern av samma infektion som läkaren hade behandlat i ett annat hus den kvällen.

Den unge mannens värld gick i kras. Veckorna släpade sig fram och han blev allt mer bitter. Han tänkte knappt på något annat och i sin bitterhet blev han hotfull. Idag skulle han utan tvekan ha pressats till att åtala läkaren för felbehandling, som om pengar skulle ställa allt tillrätta.

En kväll knackade det på dörren. En liten flicka sade bara: ”Pappa vill att du kommer hem till oss. Han vill prata med dig.”

”Pappa” var stavens president. Rådet från den kloke ledaren var enkelt: ”John, låt det vara. Det finns inget du kan göra för att få henne tillbaka. Vad du än gör, gör det bara saken värre. John, låt det vara.”

Det här var min väns prövning. Hur kunde han låta det vara? Ett förfärligt fel hade begåtts. Han kämpade för att behärska sig och beslöt slutligen att han skulle vara lydlig och följa rådet han fått av sin kloke stavs-president. Han tänkte låta det vara.

Han sade: ”Jag var gammal innan jag förstod och äntligen såg en fattig landsortsläkare — överarbetad, underbetald, uttröttad efter att ha rusat från patient till patient, med nästan inga mediciner, inget sjukhus och få instrument. Dock kämpade han för att rädda liv och lyckades för det mesta. Han hade kommit i en krissituation, när två liv hängde på en skör tråd, och han handlade utan dröjsmål. Äntligen förstod jag!” Han sade: ”Jag kunde ha förstört mitt liv och andras liv.”

Många gånger tackade han Herren på sina knän för en klok prästadömsledare som gav honom det enkla rådet: ”John, låt det vara.”

Runt omkring oss ser vi medlemmar i kyrkan som har sårats. En del blir upprörda över händelser i kyrkans historia eller över dess ledare och lider hela livet utan att kunna se bortom andras felsteg. De låter det inte vara. De blir inaktiva.

Den inställningen är ungefär som mannen som träffades av en klubba. Kränkt tar han upp klubban och börjar slå sig i huvudet med den under resten av sitt liv. Så dåraktigt! Så sorgligt! En sådan hämnd skadar bara en själv. Om du har blivit förolämpad, förlåt det, glöm det och låt det vara.

I Mormons bok finns följande varning: ”Och om det nu finns fel är det människors misstag. Fördöm därför inte det som hör Gud till, så att ni kan bli befunda obefläckade inför Kristi domarsäte.”¹⁶

En sista dagars helig är en helt vanlig människa. Vi finns nu överallt

São Luís, Brasilien

i världen till ett antal av 14 miljoner. Det är bara början. Vi har fått lära oss att vara i världen men att inte av världen.¹⁷ Därför lever vi helt vanliga liv i vanliga familjer tillsammans med alla andra.

Vi får lära oss att inte ljuga eller stjäla eller fuska.¹⁸ Vi använder inte svordomar. Vi är positiva och glada och inte rädda för livet.

Vi är ”villiga att sörja med dem som sörjer ... och trösta dem står i behov av tröst och stå som vittnen om Gud alltid och i allting och överallt.”¹⁹

Om någon söker efter en kyrka som inte kräver så mycket, så är det här fel kyrka för dem. Det är inte lätt att vara en sista dagars helig, men i längden är det den enda rätta vägen.

Oavsett motstånd eller ”krig, krigsrykten och jordbävningar på olika platser”,²⁰ kan ingen makt eller intet inflytande hindra det här verket. Var och en av oss kan vägledas av

uppenbarelsens ande och genom den Helige Andens gåva. ”Lika gärna kan människan sträcka ut sin svaga arm för att hejda Missourifloden i dess bestämda lopp eller vända den mot strömmen, som att hindra den Allsmäktige från att utgjuta kunskap från himlen över de sista dagars heligas huvuden.”²¹

Om du bär på en börda, glöm den och låt den vara. Förlåt mycket och omvänd dig lite så besöker den Helige Anden dig och du blir stärkt av ett vittnesbörd du inte visste att du hade. Gud vakar då över och välsignar dig — dig och dina nära och kära. Jag inbjuder dig att komma till honom. Den här kyrkan — Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, ”den enda sanna och levande kyrka på hela jordens yta”²² enligt hans egna ord — är platsen där vi finner ”den stora lycksalighetsplanen”.²³ Detta vittnar jag om i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. David Daniell, inledning till *Tyndale's New Testament* (1989), s. viii.
2. Daniell, inledning till *Tyndale's New Testament*, s. ix.
3. 3 Nephi 27:2–5, 7–8.
4. Brev från första presidentskapet, 23 feb. 2001.
5. 2 Nephi 25:26.
6. Se Moses 5:8; dop: se 2 Nephi 31:12; 3 Nephi 11:27; 18:16; välsigna de sjuka: se L&F 42:44; ge den Helige Anden: se Moroni 2:2; ordination till prästadömet: e Moroni 3:1–3; sakramentet: se Moroni 4:1–3; mirakel: se L&F 84:66–69.
7. Se Trosartiklarna 1:6.
8. Se Apg 1:3–11.
9. Apg 2:2–4.
10. Se Apg 2:38.
11. L&F 1:20.
12. L&F 89:18–20.
13. Se ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, *Liahona*, nov. 2010, s. 129.
14. Se Alma 39:4–6.
15. Alma 42:8.
16. Mormons bok, titelbladet.
17. Se Joh 17:14–19.
18. Se 2 Mos 20:15–16.
19. Mosiah 18:9.
20. Mormon 8:30.
21. L&F 121:33.
22. L&F 1:30.
23. Alma 42:8.